

INFLEKSYJA (1) *sb f*

G sg infl(e)ksyj(e)j.

Sł stp, Cn, Linde brak.

jęz. Deklinacja, odmiana gramatyczna [inflexus, inflexio, ipse inflectandi actus – nachylenie, nagięcie Calep; nachylanie, nachylenie; zakręt – inflexio Cn]: drudzy potym/ zá niem [Łaskim] przekłádając/ Státutá Polłkie ná łácińłki ięzyk/ z Polłkiego corrupto vocabulo, według inflexiey ięzyká łácińłkiego Scartabelos nápiłáli GórnRozm B2.

TZ